

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

حمید بهشتی
۲۶ می ۲۰۱۸

نمونه هائی از کاربرد استبدادی اسلام

آیا مجازات روزه خواری در فضای عمومی کار درستی است؟

مجازات روزه خواری در کشورهای مختلف اسلامی	
عربستان	شلاق، زندان و در صورت بیگانه بودن فرد روزه خوار تبعید است
قطر	تا 3 ماه حبس یا 3000 ریال جریمه
بحرین	3 ماه حبس
عراق	5 روز حبس
اردن	یک ماه حبس و مبلغ 25 دینار جریمه
کویت	یک ماه حبس یا 100 دینار جریمه
عمارات	یک ماه حبس یا 2000 درهم جریمه
سومالی	اعدام
عمان	چند ماه حبس
ایران	از 10 روز تا 2 ماه حبس یا 74 ضربه شلاق

مأخذ: تلگرام و اینترنت *

این دلیل روشنی است بر وجود اسلام استبدادی در این کشورها. دستگاه های قضائی این کشورها که چنین مجازات هائی را برای روزه خواری اجراء می کنند، قصدشان این است که مردم را به حفظ ظاهر روزه داری مجبور سازند. معنای این کار چیست؟ - معنای آن این است که اجراء این واجب دینی اجباری است و حکومت نیز نگهبان آن و ضامن این است که همه بدان تمکین کنند. حال می پرسیم در این شرایط آیا روزه گرفتن اختیاری است؟ - البته که نیست. مگر نیت به کسب رضای خدا و تقرب به او که در آغاز تمامی عبادات قرار دارد با روزه گرفتن اجباری نیز ممکن است؟ بله که ممکن است، اما فقط در صورتی که خدائی مستبد و اسلامی متناسب با آن حاکم باشد که قبول آن در این کشورها در عمل اجباریست.

من از خود می‌پرسم آیا ما باید به اینچنین خدائی نماز گزاریم؟ آیا ما از خدا چنین برداشتی داریم که او به مشیت خویش علی‌رغم و خلاف تمامی قوانینی که با آنها دنیا را آفریده جامه عمل می‌پوشاند؟ اگر چنین نیست چگونه می‌توان عبادت خدا را به زور اجراء نمود؟

هر که بخواهد خواست خدا را به اجبار و زور اعمال نماید آن را نادرست فهمیده است. به نام دین انسان‌ها را خم کردن، برداشتی از خدا را به دست می‌دهد که بی‌محبت و مستبد است، خدائی که مشیت خویش را بر آنان تحمیل می‌کند، در حالی که خود او توانائی تصمیم‌گیری به ما عطا نموده است. عباداتی که بر شکل اجباری درآمده اند نمی‌توانند ما را به خدا نزدیک سازند. قرآن نیز از اجبار دینی نهی کرده است. (قرآن: ۲-۲۵۷)

* تنکری در زمینه مأخذ جدول بالا

جدول فوق در آغاز رمضان سال گذشته در تلگرام دست به دست می‌گشت. حاصل جست و جوی اینجانب برای مأخذ اصلی آن شش نشانی از ایران در اینترنت بود (۱) که با توجه به قرائن ظاهری همگی احتمالاً با دستور مستقیم از یک مرکز و با تغییراتی اندک منتشر گشته‌اند. در جدولی که به دستم رسید ایران ذکر نشده و علاوه بر آن مجازات روزه خواری در این هشت کشور عربی ردیف گشته بود. لذا چیزی که به نظر مهم می‌رسید این بود که ببینم چرایم مزبور در ایران به چه صورت است. در گزارشاتی که همراه جدول بود البته به مجازات روزه خواری در ایران نیز اشاره شده بود. بدین قرار که در کتاب قانون جزای اسلامی چنین جرمی به صراحت ذکر نگشته است، اما در قضاوت‌های دادگاهی در این زمینه به جرم دیگری اشاره می‌شود: به بی‌حرمتی نسبت به عفت عمومی در ماده ۶۳۸ قانون مزبور. بر اساس این ماده، مجازات مربوطه همانطور که گفته شد از ۱۰ روز تا ۲ ماه حبس یا ۷۴ ضربه شلاق است.

البته جدول مزبور برداشت ویژه‌ای را القاء و بر جو عرب‌ستیزی موجود در ایران سوار گشته است. جو مزبور از جانب نیروهای ناسیونالیست ایران تقویت می‌شود. زیرا جمهوری اسلامی به دلالتی که قابل درک است از آغاز وجودش گرایش عربی دارد. این را نیز باید دانست که ناسیونالیسم ایرانی که در قرن بیستم به دنبال تبلیغات نازی‌های المان به وجود آمد، به تقلید از خود نازی‌ها مایل بدین است که واژگان عربی را از زبان فارسی "پاکسازی" نماید.

این که چرا اکنون مراکز قدرت در جمهوری اسلامی به این جو دامن می‌زنند به ساختار قدرت ارتباط دارد. از آنجائی که جمهوری اسلامی یک نظام یک دست نیست، نیروهای مخالف یک دیگر در ساخت قدرت با استفاده از هر وسیله‌ای با هم مبارزه می‌نمایند. این در حالیتیست که حاکمیت رسانه‌ئی در اختیار دست راستی‌های محافظه‌کار است که می‌کوشند دولت اصلاح طلب روحانی را برکنار نمایند. در همین رابطه کوشش برای استفاده ابزاری از جریانات مخالف حاکمیت، از ناسیونالیست‌ها گرفته تا مذهب‌یون خردگرا و لائیک‌ها قرار دارد. جریان اولی همانگونه که پیش‌تر اشاره شد مخالف به کار بردن واژگان عربی است، دومی مخالف استفاده ابزاری از عبادات و آخری دین‌ستیز.

جو سزائی که می‌کوشند از فشار دینی بر روزه‌خواران بهره‌برداری نمایند به احتمال قوی با محافظه‌کاران دست راستی در ارتباط می‌باشند. آنان چند ماه پیش نیز کوشیدند دولت اصلاح طلب روحانی را ساقط نمایند. اینکار اندکی پیش از کریسمس سال ۲۰۱۷ صورت گرفت. تظاهرات خیابانی در شهرهای مختلف علیه گرانی مواد غذایی به وجود آمد که در پایان موجب سرافکندگی بانپانش گشت. تنها اثر مثبتی که از آن باقی ماند پیروزی نسبی اعتراضات زنان جوان برابری طلب علیه حجاب اجباری بود.

به هر حال من در ابتداء این مجازات ها را مربوط به اسلام استبدادی مسلط بر این کشورها دانسته و این را در یادداشتی به فارسی نیز منتشر ساختم، در حالی که فرصتی برایم نبود تا به دلایل تاریخی مربوط به تأثیرات ناشی از تحولات شریعت در این زمینه بپردازم. البته این کار به نوبه خود به پژوهش جداگانه ای نیاز دارد.

من همچنین کوشیدم ببینم آیا مجازات های قید شده برای روزه خواری در فضای عمومی این هشت کشور درست است و دیگر این که در سایر کشورهای اسلامی چگونه می باشد. این کار ساده ای نبوده و دستکم تا کنون نتیجه کاوش من ناچیز بوده است. شاید تا رمضان سال آینده در این باره بیش تر بدانیم.

۱- نشانی های یافت شده در اینترنت عبارتند از: خبرنامه دانشجویان ایران، ببینک، باشگاه خبرنگاران جوان، بهداشت نیوز، خیرگزاری دانشجویان ایران، spudnik .

۲۱ ماه مه ۲۰۱۸

منابع جدول مجازات روزه خواری در ۸ کشور عربی

خرداد 896-jusnews-896 خبرنامه دانشجویان ایران
خرداد 7 bebinak ببینک <http://iusnews.ir/fa/news-details>
خرداد 96=2017.5.31 10 yjc باشگاه خبرنگاران جوان <https://www.bebinak.com>
<https://www.yjc.ir/fa/news>
خرداد 1096 behdasht.news بهداشت نیوز
<https://ir.sputniknews.com/world/201705282539342/>
خرداد 896=2017.5.28 sputnik
<http://behdasht.news/?option=news-details&id=20570&id2=>
خرداد 1096 ilam.isna خبرگزاری دانشجویان ایران
<http://ilam.isna.ir/default.aspx?NSID=5&SSLID=46&NID=42535>